

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

نویسنده: س. ف.
۱۷ فبروری ۲۰۲۲

یک سوسیالیست پیر و استحاله نیافته!

میلوسوویچ قربانی تجاوز ناتو

آنچه که در رسانه‌های گروهی امپریالیستی به «محاکمه قرن» شهرت یافته بود، با وجود کوشش‌های خستگی‌ناپذیر خانم «دل‌پونته» دادستان جنائی بین‌المللی در لاهه ثمربخش نشد و سرانجام به بن‌بست رسید. سخن از «دادگاه» رئیس‌جمهور اسبق یوگسلاوی، «اسلوبودان میلوسوویچ» است. رئیس دادگاه آقای «ریچارد می»، قاضی انگلیس متخصص در امور رانندگی در یکی از ایالات دورافتاده انگلستان، مسئولیت ریاست دادگاه را از ۳۱ ماه می بر زمین می‌گذارد و از آنجا که دادگاه قادر نخواهد بود شخص دیگری را که بتواند تا اول جون بر ۵۰۰,۰۰۰ نسخه مدرک، ۵۰۰۰ جعبه ویدیو و ۳۳۰۰۰ صفحه پروتکل محاکمه احاطه نظری بیابد، پیدا کند، وظیفه و توان این محکمه که به اصطلاح «خدمت به اجرای عدالت» است، مورد سؤال قرار می‌گیرد و در نتیجه باید موقوف گردد، گذشته از این‌که کلیه کوشش‌های خانم «دل‌پونته» دادستان تاکنون نتوانسته آنچنان دلایل مکفی ارایه دهد، که بر پایه آن بتوان ریسمانی برای رئیس‌جمهور سابق یوگسلاوی تنید. «رمزی کلارک» وزیر دادگستری سابق ایالات متحده در گزارش خود به «کوفی عنان» می‌نویسد: «مقام دادستانی تاکنون نتوانسته هیچ مدرک تعیین کننده و یا ملزم کننده‌ای در رابطه با اقدامات و یا اهداف جنائی رئیس‌جمهور میلوسوویچ ارائه کند.» به نظر وی بدون اثبات جرم، اتهامی وجود ندارد و بدون وجود اتهام، دادگاهی تشکیل نمی‌شود. روزنامه «گاردین» لندن که تاکنون هیچ‌گونه شبهه‌ای در مورد مقصر بودن «میلوسوویچ» به جای نمی‌گذاشت، در تاریخ ۱۲,۲,۲۰۰۴ به قلم «نیل کلارک» اعتراف می‌کند:

«بسیاری از شاهدان دادستانی، دروغگو از آب درآمدند. مثلاً «بیلال آودیو» که ادعا می‌کرد در «راچاک»، دهکده‌ای که «کشتار» در آن جنگ امریکا در کوزوو را سبب شد، تعداد زیادی جسد تکه تکه شده مردم را دیده است. معاینات پزشکی قانونی نتوانست هیچ دلیلی بر صحت این ادعا ارائه کند. همین‌طور اظهارات بسیاری از اطرافیان میلو سوویچ که ادعا می‌کردند، اطلاعات موثقی را به سود اتهامات دادستانی ارائه خواهند کرد نیز بی‌اعتبار از آب درآمد. «راده مارکوویچ» رئیس سازمان امنیت یوگسلاوی در پایان بازجویی به نفع رئیس قبلی خود میلو سوویچ شهادت داد و اعلام کرد که ۱,۵ سال تحت فشار و شکنجه قرار داشته تا سندی را که دادگاه از قبل آماده کرده بود، تأیید کند. یکی دیگر از «نزدیکان» میلو سوویچ، آقای «راتومیر تانیچ» جیره‌گیر سازمان جاسوسی انگلستان از آب درآمد. در مورد کشتار «سربرنیتزا» در سال ۱۹۹۵ دادگاه نتوانست مدارکی ارائه کند که حکم کمیسیون هالندی را، که به دستور دولت این کشور تشکیل شده و در طی ۵ سال تحقیقات ارائه گردیده بود، ملغی سازد. بر مبنای این تحقیقات کمیسیون به این نتیجه رسیده بود که هیچ مدرکی، دال بر این‌که دستور کشتار از طرف رهبران سیاسی صربستان داده شده است، وجود ندارد.»

ای کاش که برخی از دوست‌داران صلح حداقل به شناخت مقاله‌نویس روزنامه «گاردین» دست یافته بودند، آنگاه که در مورد میلو سوویچ می‌نویسد:

«وی یک سوسیالیست کله‌شق، پیر و استحال‌نیافته است و به همین دلیل چپ‌های «نوین» اروپائی وی را بی‌رحمانه تا لاهه مورد تعقیب قرار دادند ... اگر میلو سوویچ کشورش را به فرامیلتی‌ها فروخته بود، امروز با عزت و احترام در صف ورود به ناتو و جامعه اروپائی قرار داشت و به یک «بله قربان‌گو»ی غرب مبدل گردیده بود و دستش برای آغاز هر نوع جنگی که به بهانه مبارزه با تروریسم انجام می‌داد، آزاد بود.»